

Виходить
з 1962 р.
№ 9-10
(1337-1338)
Вересень
2008 рік

З Першовереснем, Днем знань!

Вступна кампанія-2008

КНУБА ДБАЄ ПРО МАЙБУТНЄ

Цьогорічна вступна кампанія до вищих навчальних закладів значно відрізнялася від минулорічної. Випускники шкіл 2008 року мали змогу поступити у ВУЗи лише за сертифікатами. Для того, щоб поступити до навчального закладу потрібно було мати сертифікати з не менш як 124-ма балами за 200-бальною системою, або 4 балами – за 12-тибальною.

До зовнішнього незалежного тестування ставлення в суспільстві

неоднозначне: від цілковитого схвалення до цілковитого заперечення. Одне очевидно: цьогорічних випускників і їхніх батьків реформи посеред навчального року застали зненацька. Зате вирішено було не обмежувати абітурієнтів в маневрі, так що подавати документи дозволялося хоч в сотню різних вузів, якщо, звичайно, співпадіть дисципліни, на які отримані сертифікати і, – вистачить час "охопити" всі обрані заклади. При цьому в один ВНЗ надаються оригінали сертифікатів, а в інші – ксеро-

копії, які завіряють прямо в приймальній комісії.

Преференції під час вступу залишилися практично без змін. Поза конкурсом зараховувалися учасники міжнародних олімпіад, призери і нагороджені дипломами I-III ступенів IV етапу всеукраїнських учнівських олімпіад – за умови, що профільний предмет спеціальності співпадає з профілем олімпіади і одним з сертифікатів. Поза конкурсом, але по співбесіді приймалися абітурієнти-пільговики із статусом потерпілих від аварії на ЧАЕС.

По співбесіді, але за квотою йшли випускники відділень довузівської підготовки даного ВНЗ, а також випускники коледжів, технікумів, ПТУ, гімназій, ліцеїв і шкіл, які входять в учбовий комплекс на базі даного ВНЗ. Прийом по цій категорії абітурієнтів обмежений квотою 40% від загального

числа бюджетних місць, а по складних і нерейтингових, але потрібних для країни спеціальностях (інженерія, будівництво, транспорт, природничі науки) – 60%.

Якими ж виявилися показники прийому до КНУБА за держзамовленням на денну форму навчання?

Подано заяв вступниками 4800. Першокурсниками нашого закладу пощастило стати 1005 абітурієнтам. Серед них 175 медалістів та 21 випускник ВНЗ I-II рівнів акредитації, які мали дипломи з відзнакою.

Брали участь у конкурсі сертифікатів зовнішнього тестування з математики і української мови – 4777 юнаків і дівчат. Результати їх були зараховані як вступні випробування. Долати перешкоди під час співбесіди довелося 23 вступникам.

Конкурсний показник прийому до КНУБА цього року склав 4,78. Найбільшу популярність мали напрямки підготовки: архітектура, образотворче мистецтво (ОМ), менеджмент організації (МО), міське будівництво та господарство (МБГ), товарознавство і торговельне підприємство (ТКД), промислове і цивільне будівництво (ПЦБ), землевпорядкування та кадастр (ЗКЛ), комп'ютерна науки (КН), теплогазопостачання і вентиляція (ТВ).

Опитування ЯК ОБРАТИ ФАХ?

Напередодні Дня знань тисячі першокурсників усвідомлюють, що для них починається цілеспрямований шлях у доросле відповідальне і розплановане життя.

Редакція "Архітектури і Будівництва" запитала у першокурсників КНУБА, чим вони мотивують своє рішення щодо вступу до нашого університету? Виявилось, що досить пристойними причинами.

74% опитаних обрали КНУБА тому, що саме тут є потрібна спеціальність;
26% "повелись" на престижність нашого навчального закладу;
46% – прислухалися до рекомендацій батьків та родичів, а
10% – до порад товаришів.

Вибору конкретної професії більшості студентів посприяли власні уподобання, нахили та здібності, тобто це був власний вибір (61,9%), ще практично 18% допомогла порада батьків, а 15,3% просто хочуть здобути високу освіту.

Зважаючи на те, що більшість студентів КНУБА свідомо свого вибору, можемо сподіватися, що принаймні ці фахівці будуть добрими працівниками, тим паче, що майже 60 відсотків з них мають намір працювати за спеціальністю, 37,2% опитаних важко відповісти на це запитання – мабуть, зважаючи на проблеми сучасного ринку праці. І лише 4,7% здобувають певний фах, не гадаючи працювати за спеціальністю.

Зрештою, для студентів-будівельників усе не так страшно. Ліриком із фізика (читай: інженера) можна стати (диплом і для хизування не буде зайвий?), а от навпаки?

Тетяна Федорець,
студкор газети

Nota bene

ЩО ОЗНАЧАЄ ДЛЯ ВАС ДЕНЬ ЗНАНЬ?

У кожної людини є свої пріоритети в житті, які, зазвичай, прищеплюються сімейним вихованням чи виробляються під впливом різних факторів, які мають найбільший вплив на індивіда у процесі формування його як особистості. Редакція газети університету провела опитування з метою дізнатися, що ж значить для людей це свято.

Як виявилось, люди, у яких зі шкільної парти збереглися позитивні емоції від першого дзвінка, мають більше шансів продовжити своє навчання не лише у вищих навчальних закладах, а й різноманітних життєвих університетах. Для більшості студентів, за винятком першокурсників, свято Першого вересня нині має суто декларативний характер: прийшли, зустріли друзів, відсвяткували.

Яке ж справжнє призначення такої масштабної церемонії, яка охоплює, дітей, викладачів, людей, що просто проходять біля навчального закладу? Тут йдеться уже про силу згуртованості людей, об'єднаних спільною метою – навчитися самим або допомогти це зробити іншим. Людина, яка бачить, що у своїх починаннях вона не сама, відчуває підтримку, тим більше якщо переконалися, що в обраного нею навчального закладу є своя традиція навчання, з його лав вийшло чимало видатних науковців, людей, які за допомогою своїх знань домоглися значних результатів.

Редакція газети "Архітектура і Будівництво" хоче запевнити першокурсників, що перший їхній крок щодо обрання навчального закладу є вдалий, а як відомо, добре почати – це наполовину зробити. Редакція вітає усіх студентів з Днем знань, бажає їм доброго здоров'я та гарних дій у майбутньому! Хай щастить!

Сергій Яковченко, студент КНУБА:
"Радісне свято, адже – я першокурсник"

У школі Перше вересня було для мене початком навчального року, а в КНУБА, напевно, буде по-іншому, адже я – першокурсник. Я дуже довго чекав цього дня, готувався до вступу цілий рік. День знань буде для мене дуже радісним святом, а потім, протягом навчального року, треба багато працювати.

**Алла Петрівна Т.,
ст. викладач університету:**
"Вишиванки – на День знань"

Перше вересня для мене є тим святом, яке пам'ятаю з дитинства. Пригадую, як тато вів мене у п'ятий клас і казав, що не встигну оглянутися, як шкільні роки пролетять. Тепер у мене росте синочок, і я з нетерпінням чекаю, коли поведу його за руку в перший клас. Вважаю, що настрої на Перше вересня дуже залежить від зовнішнього вигляду. Чому б, наприклад, не впровадити традицію вдягати вишиванки на День знань? Нині це дуже модно, адже провідні дизайнери світу звертаються до вишивки. Це не лише гарно, а й дорого, тому треба цінувати наші надбання та вірити їх правильно використовувати.

**Оксана Сергіївна Петрусь,
мама першокурсника:**
"Студентське життя – найкраще!"

Коли я училася, то хотіла, щоб Перше

вересня уже було останнім, мріяла скоріше підрости. Тепер розумію, що таке День знань, і дуже радію з того, що працюючи в школі, маю можливість щороку "повертати" свої перші дзвінки. Моєму синові та тим студентам, які цього року підуть Першого вересня до КНУБА, я раджу завжди залишатися собою, бути впевненими в собі й не витратити марно ні хвилини, бо студентське життя найкраще! Коли була студенткою, то дотримувалася цих принципів і ніколи про це не шкодувала.

**Тамара Мисюк,
студентка V курсу КНУБА:**
"Це буде просто новий день"

Тепер для мене Перше вересня – звичайний день, тим паче, що в нас навчання починається з жовтня, тому ніякого нового хронометражу я з того дня не буду відміряти, це буде просто новий день. Мені навіть не віриться, що я уже п'ятикурсниця... Досі пам'ятаю своє Перше вересня, коли йшла в перший клас. У мене були дуже гарні бантики, і я декларувала віршик, який пам'ятаю й дотепер. Мені здається, що справжнє Свято знань повернеться до мене, коли на Перше вересня до школи підуть мої діти, адже тоді треба буде поділитися чимало зусиль, щоб належно підготувати їх до неї.

Міркувала і опитувала
Світлана Шевченко,
студкор газети

У ПОЛІ ЗОРУ – ОХОРОНА ДОВКІЛЛЯ

Проблема довкілля стосується кожного з нас. Щоб досягнути нормального рівня ставлення людей до охорони довкілля, треба трансформувати свідомість людини. І починати це робити із дитячого садочку, у формі гри навчаючи діток сортувати сміття. А потім цю місію мають продовжувати школи, і, звичайно вищі навчальні заклади. Інакше ніякі заклади до збереження довкілля не дадуть позитивного результату.

У нашому університеті питаннями екології займається кафедра охорони праці і навколишнього середовища. Викладачі кафедри старанно приглядаються до молодого покоління з цієї спеціальності, знаходячи тих, хто шанобливо ставиться до охорони довкілля. Пропонуємо читачам білий вірш студентки ЕКБ-31 Ольги Стеценко, який передала до редакції "А+Б" доктор біологічних наук, професор Віра Михайлівна Удод.

Природа и человек

В жизни много чудес...
И у каждого человека на этой земле
Есть частичка своей природы.
Ведь именно от нее зависит человек
Какой бы он ни был и будет:
Богатый, добрый, счастливый, злой...
Тебя окружает то, что есть,
То, что ты хочешь видеть возле себя...
Независимо от того, что ты чувствуешь.
Природа – она появилась раньше, чем ты!
Она старее и мудрее,
Она прекрасна с какой бы стороны не
посмотришь
Чудесными своими порами,
Ведь она каждый раз разная,
Такая же, как и каждый из нас.
Природу сложно сломать.
Она сильна.
Ее нужно уважать, ценить –
Тогда она будет дарить
Все чудеса, всю свою силу,
Свою красоту Тебе!

Ольга Стеценко,
студентка ЕКБ-31

Спроба аналізу

ХТО З ДИПЛОМОМ – НА РИБАЛКУ!

Думками діліться професор П.П. Безродний

Та не спішіть бігти купляти черв'яків, бо заголовок – це скоріше алегорія. А з'явилась вона тому, що пригадалась притча, яку часто використовував справжній педагог і мудра людина Лев Володимирович Василенко. А розповідав він таке. Декілька мандрівників йшли дорогою та натрапили на якесь бідне село біля річки. Люди там якісь злиденні та голодні – поїсти просять. Один мандрівник зглянувся й каже: давайте ми цим людям наловимо в річці риби та нагодуємо їх, зробимо добре діло.

Так от і я вважаю, що дипломникам нашим університет надав добрі вудки – ідіть з миром у світ і гарного вам всім улову. Правда, добрі вудки завжди кращі, бо хтось отримав вудку з червоною відзнакою, хтось, можливо, спінінг, а дехто навіть таку, що ловити доведеться лише на міліні, біля бережку. Але це вже залежало від бажання студента навчатись.

Все це, можна сказати, преамбула до основного про випуск дипломованих молодих спеціалістів і магістрів в галузі архітектури, який відбувся в червні на архітектурному факультеті КНУБА. Як відмітив декан архітектурного профе-

сор О.В. Кашенко, добрим знаком цього річного випуску є те, що всі студенти, які успішно закінчили навчання, належним чином захистили свої дипломні роботи. Було б легковажним проявом, з мого боку, надавати якісь характеристики, оцінки та відмічати найкращі дипломні роботи – всі вони заслуговують на визнання здобутих творчих здібностей та сумлінності виконання. Проте декілька вражень доцільно відзначити, бо вони стосуються багатьох робіт. Перше, що впадає в очі, це традиційні пошуки незвичайних, або краще сказати, оригінальних архітектурних форм громадських будівель. Можливо, це обумовлено тим, що житлові будинки, споруджені останнім часом у Києві, здебільшого за формою прості, наче "свічки", як кажуть люди. Для архітекторів вишукування складних форм будівлі задача дійсно композиторська. Але, як сказав один художник, "створення" нової форми – це винахід, а розробка нового змісту – оце вже відкриття. Здавалось би, в дипломних проектах майбутні архітектори могли б проявити більше розкутості в пошуках нового змісту, розглянути ідею нетрадиційно, спірно, та для цього потрібна сміливість,

а вона не у всіх присутня. Крім того, доволі бажання просто отримати "відмінно". Оце "просто" частіше всього призводить до того, що дипломний проект мало відрізняється від проектів освітньо-кваліфікаційного рівня "бакалавр".

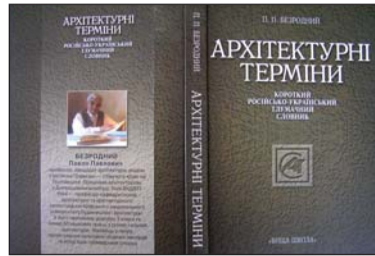
Друге, що, можливо, отримує творчі пошуки студента, це занадто складні, громіздкі за структурою будівлі. Як правило, це сучасні комплекси, центри, що вміщують і офіси, і магазини, і готель, і житло, інколи ще клубні та спортивні приміщення, буває ще багато чого. Зважаючи на те, що більшість студентів сьогодні вже працевлаштовані, мабуть доцільно було б переглянути обсяги дипломного проекту і тим самим зосередити увагу на виконанні конкретних завдань композиційного, архітектурно-художнього, інженерно-технічного плану.

Особливу зацікавленість студентів і викладачів в цьому році викликали атестаційні магістерські роботи, бо тут ще триває експеримент: як зробити краще. Зараз ці роботи складаються начебто з 2-х частин – науково-теоретичного дослідження і проектною пропозиції з впровадженням результатів, здобутих в процесі дослідження.

Захист магістерських робіт, на мою думку, показав скоріше за все наукові і дослідницькі дані не студентів, а їх керівників, які колись захистили кандидатську або докторську дисертацію. А вже в багатьох роботах наводились тотожні фактори впливу, класифікації, взаємозв'язки, взаємозалежності тощо. Багато було ретроспективи, а не перспективи в дослідженнях. Хотілось побачити щось нове, та де ж його знайдеш. Правда, було дещо й "свіженьке" в тематиці робіт, але таке то вже – наздогад, умоглядно, суперечливе, що само вимагає пильного, неупередженого дослідження. Правда, науковці з гумором кажуть, що чим далі робота від теоретичних обґрунтувань, тим ближче вона до Нобелівської премії. Можливо. Буває й таке.

П. Безродний,
професор кафедри основ архітектури і архітектурного проектування

Наші автори

ДОВІДНИК ДЛЯ
АРХІТЕКТОРІВ І
БУДІВЕЛЬНИКІВ

Влітку в видавництві "Вища школа" другим виданням, виправленим і доповненим, вийшов з друку довідник: "Архітектурні терміни: Короткий російсько-український тлумачний словник". Видання рекомендоване Міністерством освіти і науки України. Автор його – професор кафедри основ архітектури і архітектурного проектування Павло Павлович Безродний. Тираж 1000 примірників.

Цікаво, що передують матеріалам довідника віршовані рядки самого автора, які висловлюють ставлення професора Безродного до слова, до рідної мови, до знань:

*Розкрий словник – живий квітучий сад,
В якому кожна квітка – слово,
Поглянь, як приросли слова до гілки – мови.
Гілки ж формують крону – розмаїття мов.
А все тримає корінь – людський розум.*

Тепер трохи детальніше про видання. У ньому подано тлумачення найважливіших і найуживаніших термінів і понять, пов'язаних з теорією й історією архітектури, архітектурним проектуванням, будівництвом, мистецтвом, а також іншими галузями діяльності, що межують з архітектурою, наведено найбільш яскраві приклади. У друге видання (1-ше вид. – 1993 р.) внесено зміни і додаткові статті, пов'язані із сучасним розвитком архітектури і техніки.

Довідник призначений для студентів і викладачів архітектурних і художніх вузів, учнів ПТУ архітектурного, будівельного та художньо-промислового профілів, дизайнерів, архітекторів, будівельників, широкого кола читачів.

Яскраві сторінки
з життя студентівМОРАЛЬНИЙ ЗАРЯД, ЖИТТЄВИЙ ДОСВІД,
ПРОФЕСІЙНІ ЗНАННЯ...

Літо для багатьох студентів – гаряча пора. Ще за радянських часів вважалося привабливою пропозицією записатися до будівельного загону і махнути з нерозлучними друзями по гуртожитку до Казахстану піднімати цілину або до Сибіру на будівництво БАМа. А вже зароблених нелегкою працею грошей вистачало практично на весь учбовий рік. Інколи сезонний заробіток сина перевищував річний дохід його батьків і складав близько двох тисяч рублів. Та й вражень від масових молодіжних зборів, пісень під гітару і студентських закоханостей лишалося чимало. Ось тільки минули ті старі добрі радянські часи, розпався комсомол і, як наслідок, студентські загони на деякий час припинили своє існування. Правда, ці думки можуть прийти до голови лише тим, хто пам'ятає все це, але, здається, питання додаткового заробітку у вільний від навчання канікулярний час так і не втратив своєї актуальності.

Перш ніж розпочати розмову про проблеми заробітку, давайте звернемося до трудового минулого радянських студентів, точніше студентів КНУБА. Без сумніву, рух студентських трудових загонів (СБЗ) був найяскравішою сторінкою життя післявоєнного студентства. В історію нашого навчального закладу вони вписали славу сторінку.

Ще у червні 1956 року за закликом ЦК ВЛКСМ сотні студентів – добровольців під час літніх канікул виїхали на збирання першого цільного хліба. Студентський загін КІБІ складався з 210 чоловік, які виїхали до Кустанайського краю. Командиром зведеного загону був Б. Козоріс. Невдовзі загін розділився на дві групи: 96 студентів та 114. Перший загін поїхав до радгоспу "Іскра" – його очолив студент-третьокурсник А.П. Фесенко. Другу групу направили у радгосп "Залізничний" – командиром загону був студент III курсу М. Хандрос.

Починаючи з 1956-го поїздки студентських загонів на цілину стали традиційними. Протягом 10 років щорічно на цілині будови виїжджало понад 300 студентів. Їх зусиллями були побудовані житлові будинки, зерносклади, дитячі сади і ясла, лікарні, господарські об'єкти. Крім того, студентам вдавалося освоїти декілька професій: плиточника, штукатура, маляр...

Праця молоді в будзагонах приносила відчутну користь господарству Украї-

ни. В той же час підсумки діяльності студентських загонів – це не тільки мільйони рублів освоєних капіталовкладень, тисячі побудованих об'єктів, а, в першу чергу, величезний моральний заряд, життєвий досвід, організаторські навички, професійні знання. Так, близько 60 студентів-будівельників було нагороджено медалями "За освоєння цільних земель", 38 – значками ЦК ВЛКСМ "Молодому передовику виробництва", 150 чоловік – медалями "Учаснику десятих цільних жнив", багато студентів нагороджено Почесними грамотами Президії Верховної Ради Казахської РСР. Наш КІБІ – Указом Президії Верховної Ради СРСР від 20 жовтня 1956 року також нагороджений медаллю "За освоєння цільних земель". А Указом Президії Верховної Ради Казахської РСР від 26 вересня 1963 року КІБІ був нагороджений Почесною грамотою "За активну участь у будівництві житлових, виробничих і культурно-побутових об'єктів у радгоспах цільного краю...". До речі, ректор нашого університету, д.т.н., професор А.М. Тугай, навчаючись в аспірантурі КНУБА, був у 1973 році командиром студентського будівельного загону (125 чол.), який працював у Білій Церкві на будівництві заводу шин та гумово-азбестових виробів. І треба сказати, підкреслив у розмові ректор, що де б ні працювали студентські загони, молодь не лише будувала житло або прокладала

нову магістраль у вічній тайзі, вона, в першу чергу, будувала саму себе, свій характер.

Надаючи допомогу в збиранні хліба на цільних землях, студенти КІБІ виявляли зразки героїзму і мужності. Наприклад, в 1962 році за подвиг при гасінні пожежі й порятунку хліба на пасовищі в Кустанайській області трое наших студентів В. Орловський, О. Кулік і Е. Жованик були нагороджені медаллю "За відвагу на пожежі".

Школу трудових семестрів пройшли будзагонівці КНУБА. Їх робота та відмінне навчання було оцінено країною.

Медаль "За трудову доблесть"

За ударну роботу у будівельних загонах Президія Верховної Ради СРСР від 25 червня 1971 нагородила тих, хто

найбільш відзначився, орденами і медалями СРСР. Серед них були студенти нашого університету. Орденом "Знак Пошани" нагороджений студент А. Дронець, медаллю "За трудову доблесть" – студентка А. Катющенко та студент Б. Солдатенко.

До кінця 80-х років третій трудовий семестр в університеті був традиційним. Щорічно близько тисячі студентів працювали на спорудженні й впорядкуванні промислових та сільськогосподарських об'єктів, на будовах України, Сибіру, Казахстану, Узбекистану, Вірменії, Тувинської АССР. В цей час

Алла Катющенко, 1971 р.

студенти будівельних загонів КІБІ щороку освоювали понад 3 млн. крб. капітальних вкладень.

Студентські стипендії

ГРОШІ,
ЗАРОБЛЕНІ
ІНТЕЛЕКТОМ

Знаєте, що найприємніше у студентському статусі? Звісно, і нові знайомства, і море знань, і самостійність – це добре. Але на самому початку найбільше тішать перші власні гроші, зароблені власним інтелектом, – стипендія.

Раніше у вищих навчальних закладах у нас існувала лише державна форма навчання, де всіх студентів забезпечували стипендією. Тепер навчатися у ВНЗ можна не лише за державні кошти, а й за кошти фізичних та юридичних осіб. Якщо абітурієнт не сам фінансує отримання диплома, а це робить держава, то він має шанси на отримання стипендії.

Відповідно до Закону України "Про вищу освіту" "особи, які успішно навчаються у ВНЗ державної або комунальної форми власності за денною (очною) формою навчання коштом державного або місцевого бюджету, забезпечуються стипендіями в розмірі не менше, ніж два неоподатковувані мінімуми доходів громадян. Порядком призначення і виплати стипендій встановлює Кабінет Міністрів України" (ст.64, п.6). На практиці це виглядає так: усі першокурсники – "державники" упродовж першого семестру отримують мінімальну стипендію. Нині вона для студентів ВНЗ III–IV рівнів акредитації становить 300 гривень (30 відсотків від прожиткового мінімуму). Розмір стипендії на другий семестр навчання визначається успішністю студентів. Для отримання мінімальної стипендії надалі треба скласти сесію щонайменше на четвірки (середній бал успішності 4,00–4,99). При відмінному завершенні семестру (середній бал успішності – 5,00) можна отримувати підвищену стипендію, тобто 360 грн. щомісяця. Маємо надію, що з 1 вересня 2008 року розмір мінімальної стипендії складатиме 500 грн.; підвищеної 590 грн.

Відповідно до Закону України "Про освіту" "особливо обдарованим студентам забезпечується навчання та стажування за індивідуальними планами, встановлення спеціальних державних стипендій, створення умов для навчання за кордоном" (ст.42 п.4). Отже, для відзначення найстаранніших студентів існують іменні та академічні стипендії, засновані Кабінетом Міністрів (850 гривень), стипендії Президента України (1000 гривень), Верховної ради (710 грн). Їхні розміри і порядок призначення визначають окремі нормативні акти. Навчальні заклади можуть самостійно призначати окремим студентам стипендії за рахунок власних коштів. У КНУБА існує персональна стипендія нашого університету – 385 грн.; отримують студенти-науковці нашого навчального закладу і стипендію Вченої ради – 360 грн. Якщо студент навчається на договірній основі, то договором між навчальним закладом і фізичною чи юридичною особою, яка оплачує таке навчання, може бути передбачена виплата стипендій за рахунок таких осіб. Це все академічні стипендії.

Ще один вид стипендій – соціальні. Їх призначають студентам, які мають потребу в соціальному захисті і котрим за підсумками навчання не призначена академічна стипендія. Соціальну стипендію можуть отримувати:

- 1) діти-сироти і діти, позбавлені батьківської опіки в період навчання у віці 18–23 роки;
- 2) особи, яким відповідно до Закону України "Про статус і соціальний захист громадян, що потерпіли в результаті Чорнобильської катастрофи", гарантовано пільги при призначенні стипендії;
- 3) студенти з малозабезпечених сімей (у разі одержання відповідної державної допомоги відповідно до законодавства);
- 4) інваліди з дитинства й інваліди I і II груп;
- 5) студенти, які мають сім'ї з дітьми.

Соціальна стипендія призначається студентам, які за результатами семестрового контролю мають середній бал успішності нижчий ніж 4,00 за п'ятибальною шкалою оцінювання, внаслідок чого такі студенти втратили право на призначення їм академічної стипендії.

Матеріал підготовлений редакцією

Захист дипломних проектів

З ОТРИМАНИМ ФАХОМ – ДО ПРАЦІ!

Кожні п'ять років країна отримує фахівців будівельної справи. Сьогодні ми розповімо, як до своєї мети відважно прийшли шестеро випускників будівельного факультету КНУБА. Редакція газети була присутня на захисті дипломних проектів, який проходив на підприємстві в м. Бровари Київської області. Детальніше про це ми попросили розповісти доцента кафедри технології будівельного виробництва, одного з керівників дипломників Олексія Вікторовича Фролова.

Ідея комплексного дипломного проекту виникла по наслідках проходження другої технологічної практики влітку 2007 року студентами Станіславом Каднаєм, Миколою Рижуким, Олегом Тульговецьким, Миколою Татаріновим, Олексієм Шулянським, Юрієм Левчуком (приєднався пізніше) в малому науково-виробничому підприємстві "Інжтехбуд", що в м. Бровари.

Тоді студенти – практиканти й були залучені до участі в проектуванні об'єкту, який і став темою комплексного реального дипломного проекту "Будівництво комплексу із зберігання і передпродажної підготовки яблук і картоплі потужністю відповідно 6,5/10 тисяч тон у ВАТ "Олександрівське" Могилівської області республіки Білорусь". Об'єктами проектування у складі комплексу були: фруктовосховище яблук з технологією зберігання плодів з охолодженням (автор – О. Шулянський, керівник доцент

Дипломники перед захистом

Члени комісії у СПМК-2 тресту "Теплицьтехмонтаж"

Працює II-га Державна екзаменаційна комісія КНУБА

О.В.Фролов); фруктовосховище яблук з технологією зберігання плодів в регульованому газовому середовищі (автор – М.Татарінов, керівник доцент Л.С.Чебанов); картоплесховище типу "Кондор" потужністю 10 тисяч тон (автор – Ю.Левчук, керівник доцент О.В.Фролов); адміністративно-побутовий корпус (автор – О.Тульговець, керівник доцент Л.С.Чебанов); склад зберігання і ремонту тари (автор – М.Рижук, керівник доцент О.В.Фролов); склад паливних матеріалів, автовагова та контрольно-пропускний пункт (автор – С.Каднай, керівник доцент Л.С.Чебанов). Організаційний контроль

за дипломниками здійснював студент Станіслав Каднай: він збирав дипломників на консультації, прагнув, щоб контролювана ним група була, насамперед, відповідальною при розв'язанні з викладачами потрібних для підготовки до захисту диплому питань. І це в нього вийшло якнайкраще.

Захист дипломного проекту відбувся 24 червня 2008 року в СПМК-2 тресту "Теплицьтехмонтаж" в м. Бровари у II-й Державній екзаменаційній комісії будівельного факультету. Комісія складалася з 8 чоловік. Голова комісії: к.т.н. В.О.Величко, заступник голови банку "Київ" з

питань будівництва. Члени комісії: д.т.н, проф. А.Я.Барашиков, д.е.н., проф. А.Ф.Гойко, к.т.н., проф. С.Й.Цимбал, к.т.н., доц. Г.М.Тонкошеев, д.е.н., проф. О.В.Федосова, к.т.н., доц. А.В.Кузнецов, к.т.н. доц. Ю.П.Шейко. Всі уважно слухали дипломників, задаючи їм нелегітні питання. І можна було одразу зрозуміти, що комісія задоволена фахівцями-будівельниками, які тільки-но приступають до професійної роботи.

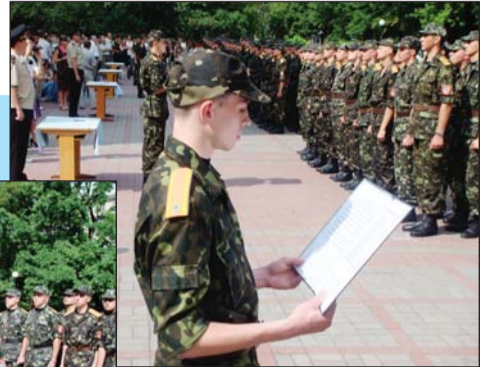
Оцінки комісії були об'єктивними й говорили самі за себе: троє отримали "відмінно", і троє – "добре". У добру путь!

О.Фролов, к.т.н., доцент

ВІЙСЬКОВУ ПРИСЯГУ ПРИЙНЯТО

19 липня 2008 року пройшов останній випуск студентів військовою кафедрою університету. Всі отримали престижну спеціальність офіцера – рятівника МНС України. Як і завжди навчання на кафедрі завершилося учбово-польовим збором та урочистим

прийняттям присяги на вірність народові України. Випускники висловили щирі слова подяки професорсько-викладацькому складу – досвідченим бойовим офіцерам, навчатись у яких є великою честю для кожного студента.

Родом із КІБІ Олександр Каднай: КНУБА – живе, КНУБА – вчить. ДЯКУЄМО ЙОМУ!

Спокійна, приємна атмосфера перед початком захисту в актовому залі підприємства. Такі ж приємні господарі. Я й не зорієнтувалася спочатку, хто вони є. І лише пізніше, під час захисту побачила, як переживає ця ще молода пара Олександр і Наталя Каднай за власного сина Станіслава, який того дня, 24 червня 2008 року, мав зіграти завершальний акорд – захистити власний дипломний проект. Отже, династія фахівців-будівельників з КНУБА продовжує свій шлях!

Випускники нашого закладу, отримавши в стінах своєї альма-матер величезний фаховий, творчий і громадянський потенціал завжди пишуться роками навчання в Київському будівельному. Я вирішила запитати чи це є правдою у випускниці університету 1986 року **Наталії Олександрівни Каднай**, начальниці виробничого відділу підприємства.

Відповідаючи на мої питання, які стосувались і студентських років в КНУБА, і реалізації власної мрії як фахівця-будівельника, і історії створення підприємства та його діяльності, відчувалося, що сказане вище, є правдою.

"Ми з Олександром навчалися в

КНУБА на факультеті ПЦБ в одній групі. Коли прийшов час, то й розподілилися до м. Бровари Київської області в систему Всесоюзного треста "Теплицьтехмонтаж". І вже понад 20 років мій чоловік Олександр Миколайович Каднай займається цією справою – будівництвом тепличних комплексів та овочесховищ."

– **Скажіть, а скільки років існує підприємство ЗАТ "СПМК-2" – спеціалізована пересувна механізована колона "Теплицьтехмонтаж"?**

– З 2001 року. Але не можна не згадати, що їй вже тридцять років. Тому, що "СПМК-2" "Теплицьтехмонтаж" була створена ще в СРСР, й побудувала за час свого існування величезну кількість тепличних комбінатів. Але прийшов час розвалу СРСР й як все в країні виявилася розваленою й розкраденою наша "СПМК-2". Саме з 2001-го року Олександр Миколайович й узявся за її відновлення, ставши Головою правління "СПМК-2" "Теплицьтехмонтаж". Того часу можна було побачити таку картину: кабінети, що обшарпалися, машини без коліс, робота йшла абияк, тому що половина колективу була у відпустках за свій

Час біжить швидко: і ось група ПЦБ-52 – дипломовані фахівці. Але перед усім тим були п'ять років старань, п'ять років праці на власне майбутнє. Але зараз слово не про нинішніх випускників, а про тих, хто отримав освіту в університеті 22 роки тому. Саме вони, подружжя Каднай, й приймали у себе на підприємстві ЗАТ "СПМК-2" "Теплицьтехмонтаж", що у м. Бровари Київської області, дипломників – 2008.

рахунок. Чоловік займався капітальним будівництвом, переоснащенням: необхідно було поміняти каналізаційне обладнання, душові, побутові, придбати машини, механізми, приладдя, верстати. Отже, створити гідні робочі місця, умови праці для робітників й службовців.

– **Як зараз працює підприємство по будівництву тепличних комбінатів?**

– "СПМК-2" "Теплицьтехмонтаж" здійснює повний комплекс робіт по будівництву "під ключ", витрачаючи мінімальну кількість часу і засобів замовника. Колектив наш виконує будь-які загальнобудівельні роботи. Наприклад, зараз ми, починаючи з 2002 року, будемо тепличний комбінат "Асканія-Флора", який знаходиться у селі Дмитрівка Броварського району Київської області та інші невеликі об'єкти. Тут вже побудовано і діє 20 гектарів закритих теплиць по вирощуванню троянд. Теплиці будуться за найсучаснішими голландськими технологіями.

– **Наталіє Олександрівно, я зрозуміла, що ваш син Станіслав є другим поколінням будівельників?**

– Навіть третім. Тому що батьки Олександра за комсомольськими путівками поїхали до Казахстану освоювати цілину й залишилися жити у Чимкенті. Там батько його учився, отримавши спеціальність "промислове і цивільне будівництво". Там й народився Олександр. Самі ж вони з Полтавщини, тому й забажали, щоб син їх учився на батьківщині. Мої ж батьки закінчили факультет ПЦБ у Дніпропетровському інженерно-будівельному.

Тому в нас це вже династія інженерів-будівельників. Син Станіслав повинен й хоче продовжити нашу справу.

– **Що ви можете сказати про наших сьогоднішніх дипломників?**

– Це груповий захист диплому 10-ма студентами – випускниками КНУБА. Тема його захисту безпосередньо пов'язана із спеціалізацією нашого підприємства. Студенти КНУБА у нас вже проходили практику й навіть підробляли за спеціальністю у літній період.

– **Які ваші бажання Ви хотіли б, щоб здійснилися?**

– Так хотілося б стабільності в Україні, масштабного розвитку економіки, щоб такі підприємства, як наше, могли активно розвиватися, даючи роботу висококваліфікованим інженерам, виконробам, енергетикам, механікам, монтажникам та ін. й здійснювали повний комплекс

будівельних робіт з нашого профілю, так необхідних нашим замовникам.

– **Яке у вас, Наталіє Олександрівно, життєве кредо?**

– Ми – люди небайдужі, ми – патріоти своєї країни, тому дуже хочемо, щоб Україна процвітала, щоб життя наше й наших дітей було забезпеченим, робота успішною і творчою. Щоб ми всюди перемагали.

Після цього інтерв'ю з Наталією Каднай мені захотілось ще раз підкреслити: ті, хто здобував знання у КНУБА є не лише висококваліфікованими й інтелегентними, культурними людьми, з гарним смаком, патріотами України. Наш університет, окрім добрих знань, передає вихованцям дух творчості, що торує їм шлях. Успіхів вам!

І.Герасценкова

Станіслав Каднай під час захисту диплому

Батьківська доля – переживати за дітей

(продовження на 4 стор.)

Студенти КІБІ також виступили з ініціативою будувати об'єкти за особистими проектами. Так, студентський загін "Зодчий-77" побудував за своїм проектом пам'ятник першим цілинникам в Кустанайській області, "Зодчий - 78" і "Зодчий-80" оформлювали й упорядковували місто Ак-Довурак у Туві, "Зодчий-79" – місто Кизил і ін. Студентський будівельний загін "Україна-84", що був створений за ініціативою комітету комсомолу, схваленої ЦК ВЛКСМ, працював в Узбекистані на будівництві нового міста Пап, що споруджувався на місці колишнього міста Газлі, який постраждав від землетрусу. Існували в КІБІ також міжнародні СБЗ, які працювали в Німеччині та Чехословаччині. Так, нинішній проректор КНУБА з науково-методичної роботи А.М.Кравчук будучи третьокурсником, працював в студентському будзагоні в Чехословаччині. Загін будував один з корпусів відомого заводу "ТЕСЛА". Студенти три тижні працювали, заробивши 1500 чеських крон, й стільки ж часу подорожували по країні. Незабутне враження для студента!

Редакції газети вдалося поговорити із випускницею КІБІ, учасницею студентського будзагону Аллою Михайлівною Катющенко, яка за роботу під час трудового семестру отримала від Батьківщини відзнаку – медаль (читай вище!). Нам вдалося також і оглянути альбом її фотографій з історією трудових загонів 70-х років ХХ століття. Вразив мене студентський вірш з альбому:

*Мы можем все на белом свете
(Девчонок только допусти).
Мы на безжизненной планете
Заставим яблони цвести.*

І справді, у 1972-му, в будівельному загоні "Киянка", до якого входили студентки університету ім. Шевченка, інститутів: будівельного, педагогічного, харчової, легкої промисловості, торгово-економічного, разом з загonom "Ескулап" Київського медичного інституту працювали на будівництві житла і школи в Сибіру, недалеко від Нефтеюганська, в селищі Чеускіно. Наша співрозмовниця з подругою Тетяною Стокоз (університет ім. Шевченка) були в загоні навіть інструкторами з шкатульної справи, тому що до навчання у вузі встигли закінчити будівельний технікум. Цікаво, що учасники будзагону були й вихователями: до них були "прикріп-

Алла Катющенко з бригадиром загону КІБІ Надією Борздуном та харків'янку Шурую Галіч

Штаб студентського будівельного загону лени" важкі місцеві підлітки.

*"Киянки" – девушки такие,
Мы, как вечерняя гроза
У нас и руки золотые,
У нас красивые глаза...*

***

*... В краю таежном, комаринном,
Где в елях прячутся ветра,
Мы у костра об Украине
Готовы петь хоть до утра...
В платочки плакали мамыши,
В тайгу боялись отпустить.
Ничто сердца девичьи наши
Не сможет дома удержать.*

Час минув, а студентські будівельні загони залишилися найсвітлішими спогадами молодості, продовжували повторювати редакції "А+Б" всі ті, хто був учасником трудових семестрів того часу.

І.Герашенкова

Що треба знати

"Сьогодні сучасна молодь роботу "на будовах століття" проміняла на працевлаштування в далеких зарубіжних краях, де процвітає "незгнилий дотепер капіталізм". На вітчизняному ринку праці з'являється маса студентських програм з хитроумними іноземними назвами Au Pair, Work & Travel, Camp America. Всі вони розраховані на людей не старше 25 років, бажано студентів, і дають можливість виїхати підробити за рубіж до Америки, Франції, Англії або Німеччини. Правда, ці програми не гарантують надприбутку, навіть за нашими мірками, заробітку.

Наприклад, Au Pair є однією з найдавніших пропозицій по так званому культурному обміну молоді з усіх країн світу. Назва програми – не випадкова. В перекладі з французької вона значить "нарівні", що вказує на положення учасників програми, які, живучи за кордоном в сім'ї нібито на правах родичів, повинні виконувати домашню роботу по нагляду за дітьми: допомагати накрити на стіл або готувати їжу, підтримувати порядок в кімнаті дітей, робити невеликі покупки. За послуги гувернантки платять лише від 300 до 500 дол. на місяць. Правда, не всім такий рід занять до душі, до того ж, за розповідями наших студентів, діти іноземців, а особливо американців – дуже розпечені і не терплять тиску з боку батьків, не кажучи вже про вплив заїжджих "вихователюк". Через що у наших співвітчизниць з батьками підопічних виникають певні розбіжності. Але компенсувати цей недолік може можливість вивчити іноземну мову з йогою безпосередніми носіями, а також безліч екскурсій по країні за рахунок іноземних "родичів". Крім того, великою перевагою програми Au Pair є безкоштовне мешкання і харчування, чого не скажеш про інші види працевлаштування за рубіжем.

Приблизно така ж робота чекає й хлопців, що виїхали до Америки за програмою Camp. Правда, хлоп'ят, за якими доведеться наглядати, буде в 10, а то і 20 разів більше. Адаже працювати потрібно вожатим в таборі для дітей з неблагополучних сімей, в основному афроамериканців. До речі, за бажання приструнити чорношкіру дівчину можна втратити не лише роботу, але й в примусовому порядку бути висланим з країни.

Достатньо популярною через самокуповування є програма Work & Travel (робота і подорож в США). Студенти, які чудово володіють англійською, можуть розраховувати на більш вигідну роботу у сфері обслуговування – готелі, ресторани, магазини, національному парку або курорті. Правда, про дах над головою доведеться похлопотатися самостійно на що в місяць піде 300–500 дол. До цієї суми потрібно ще додати витрати на харчування, типу фаст-фуд – 150–200 дол. У результаті відкласти при зарплаті 1000–1500 дол. вдасться не більше 500. Із заощаджених засобів необхідно відняти ще гроші, які підуть на подорожі по країні й розваги. В результаті вдасться

Запрошуємо до співпраці

Шановні наші читачі!

Студентська газета нашого університету "Архітектура і Будівництво" разом з вами продовжує удосконалюватися й запрошує до співпраці. Кожен з вас може випробувати себе в ролі дописувача. Адаже студентські роки – це якраз і є період експериментів. А раптом із вас вийде кращий журналіст, ніж комп'ютерщик, сантехнік чи інженер!

Пишіть нам! Пишіть про все. Ви відпочивали влітку в горах? Розкажіть про це всім через нашу газету. На морі? Якщо це цікаво вашим друзям – значить, зацікавить і наших читачів. Спробуйте проана-

ПІДРОБЛЯЄМО ЗА КОРДОНОМ

Нинішні студенти, як вважає колишній студент Одеського політехнічного Анатолій Дем'ячук в статті автора Олександри Тимошук "Со студенческой скамьи в трудовое рабство", що надрукована в газеті "Зеркало недели", "позбавлені можливості потрудитися на славу Вітчизни і своєї власної кишені". У чомусь Анатолій, можливо, і має рацію, говорить автор статті, але не на всі сто відсотків. Оскільки сучасні студенти при нагоді ніколи не упускають можливості підробити. Тільки способи заробітку нині дещо відмінні від тих, які існували за часів Радянського Союзу і, на жаль, не завжди закінчуються приємними спогадами. Розглянемо далі думку Олександри Тимошук.

вийти на нуль. Правда, вражень від такої поїздки залишиться маса. До того ж вдасться добре удосконалити свою англійську. Але здійснити все це можливо лише при вдалому збігу обставин. Оскільки не завжди з першого разу вдається влаштуватися на високооплачувану роботу, щоб арендувати пристойне житло і добре харчуватися. Адаже в цій справі багато що залежить від чесності і порядності наших рекрутингових компаній, з якими українські студенти перед від'їздом укладають контракт на трудовлаштування за кордоном.

Як правило, людина, що не знає всіх тонкощів трудового найму за кордоном, засліплена пропозицією подивитися світ і добре заробити, легковажно ставиться до самої процедури підписання договору з фірмою-посередником і, не дивлячись, ставить свій підпис під всім, що запропонують. Таким чином, наші студенти ризикують стати жертвою обману і виявитися за рубіжем в незavidному становищі. Щось подібне довелось випробувати на собі нашій студентці Альоні Дідківській, яка, вперше виїхавши до США, потрапила на роботу з кабальними умовами праці. "Мені доводилося працювати без перерви майже цілий день – з восьмої ранку і до восьмої вечора. При цьому за кожну відпрацьовану годину за контрактом я повинна була отримувати 7 дол., а мені працевлаштувач виплачував на долар менше. Та й місце, куди мене поселили, житлом назвати було складно. Воно, швидше за все, нагадувало жалюгідну халупу з величезною кількістю ліжок", – згадує дівчина. Але якось змінилася ситуація на той момент вона не могла, оскільки підписала на батьківщині документ, в якому було чітко вказано місце роботи і проживання. А порушивши умови контракту, можна було не тільки нарватися на штрафні санкції, але і, що найважливіше, залишитися без так званого соціального номера, який схожий на наш ідентифікаційний код. Адаже його оформлення залежить від волі працевлаштувача. А без цього документа отримати на руки кровно зароблені долари, на жаль, в США практично неможливо.

Але, як кажуть, на помилках вчаться. І наступного разу, коли Альона вирішила відправитися за кордон, при підписанні контракту з нашою фірмою, вона була уважніша. До того ж стала віддавати перевагу недорогим короточасним волонтерським програмам, що дозволяють чудово відпочити за рубіжем, знайти нових друзів, подорожувати по зарубіжних країнах і, звичайно ж, підучити нову іноземну мову.

Правда, ситуація, в якій опинилася наша героїня вперше виїхавши за рубіж, за словами фахівців, з українськими студентами відбувається досить часто. Причина – в несумлінній роботі наших рекрутингових агентств, за якими не ведеться строгий нагляд з боку урядових організацій. "Сьогодні наявність у фірм, що пропонують трудовлаштування за кордоном, ліцензії Міністерства праці і соціальної політики не є гарантією надання якісних

послуг для охочих підробити в Америці або Європі, – розкаже експерт Міжнародної організації по міграції України (МОМ України) Ольга Рахматуллова. Оскільки подальший контроль за такими приватними підприємствами у нас в країні здійснюється вибірково. Ну а вітчизняні кадрові агентства в першу чергу зайняті отриманням прибутку і як правило в збиток якості надання послуг. Тому, якщо так трапилося, що людина, виїхавши за рубіж, опинилася в складній ситуації, необхідно звертатися за допомогою в наше посольство або в працюючі там суспільні організації, які надають допомогу мігрантам. Більш того, після приїзду додому не слід приховувати факт обману, а тут же інформувати про всі випадки шарлатанства з боку кадрових агентств правоохоронні органи", – завершує експерт.

Щоб понизити ступінь ризику, нашим студентам, що виїжджають за рубіж за тими або іншими програмами культурного обміну, слід знати наступне. По-перше, молодим людям просто необхідно скрупульозно проаналізувати договір з кадровим агентством. У ньому повинно бути чітко написано: "трудоулаштування за кордоном", а не дано розплічаті формулювання про консультування, віртуальному підборі вакансії. Ця ж порада актуальна і при укладенні контракту з самим працевлаштувачем, де повинні бути вказані: посада найманого працівника, обов'язки, рівень оплати, додаткові іспити, його витрати і витрати компанії, умови житла, медична страховка, відповідальність сторін, форс-мажор.

По-друге, ким би наші люди ні їхали працювати за рубіжем, їм обов'язково знадобиться знання мови тієї країни, куди вони прямують. До того ж, не перешкодить якомога більше довідатися про саму державу, в якій збирається зупинитися. Необхідно вивчити місцеве трудове законодавство, освоїти діловий етикет, оскільки в кожній країні існують певні нюанси. Наприклад, в Америці прийнято переодягатися щодня і якнайменше розмовляти в роботі про особисті справи. В Англії недоречно нарядний світлий костюм, туфлі на високому каблуці й яскравий макіяж. Тому, чим більше тонкощів ви знатимете про людей і їх вдачі, тим буде легше адаптуватися в незнайомій обстановці.

Крім того, виїжджаючи до США, бажано мати при собі права водія, оскільки їх відсутність може викликати у працевлаштувача підозру у вашій дієздатності. Адаже в Америці права на водіння машини можна отримати вже в 16 років, і вони є повноцінним посвідченням особи. Дотримання правил дорожнього руху повинне бути неухильним – за кордоном штраф не примусить себе чекати навіть за образливі жести і вирази по ставленню до учасників руху. Наприклад, в Німеччині демонстрація середнього пальця руки обійдеться мало не в 8000 євро. А лайливе слово "свиня" – в 5000 євро. Достатньо строго у всіх країнах відносяться і до порушників режиму

швидкості. Отже, сидючи за кермом, слід бути дуже обережним і уважним.

Але це далеко не весь список порад, які можуть знадобитися студентам, охочим підробити за рубіжем. Виїжджаючи за кордон, людина один на один залишається з усіма проблемами. Тому про свою безпеку слід потурбуватися задовго до від'їзду, щоб згодом не стати заручником обману або, що найстрашніше, легкою здобичкою для торговців людьми. На жаль, работоргівля і до цього дня залишається однією з найприбутковіших справ. Кількість зареєстрованих в МОМ України випадків продажу наших громадян в рабство з метою сексуальної і трудової експлуатації за два останні роки склало більше двох тисяч. Але насправді це число значно перевищує дані офіційної статистики. Не виключено також випадки змови работорговців з фірмами-посередниками по працевлаштуванню, що значно спрощує задачу пошуку потенційних жертв. Адаже ні для кого не секрет, що програми по виїзду студентів за рубіж як гувернантки, вожаті в таборі, офіціантки і покоївки в готелі розраховані в основному на представниць прекрасної статі, що саме по собі насторожує. Тому, зваживши всі "за і проти", мимоволі приходиш до висновку, що все ж таки безпечніше шукати літній заробіток у нас в країні. Тим більше, що в Україні знов починають відроджуватися славні традиції студентських будівельних загонів".

Як пише журналіст Наталя Колесник в молодіжній газеті "Нова ера", "для українських студентів стало модно таким чином подорожувати, та ще й підробляти. Але таке задоволення коштує немало – близько двох тисяч доларів, які необхідно сплатити у кілька етапів Центру Міжнародного Обміну.

Від своєї подруги, яка теж побувала за кордоном, довідалася, що там у далеких омріяних країнах заробітки не такі вже й солодкі, як декому здаються. Перш за все, для того, щоб поїхати закордон, кожен влізає у страшні борги.

Подрузі пощастило і вона повернулася додому з хорошими враженнями та непоганою сумою грошей. Але розповідала, що інші студенти з України просиділи за ґратами більше місяця. Хлопців пообіцяли влаштувати на приватне підприємство. Як виявилось згодом, українські студенти стали нелегалами. І через неправильне оформлення документів фірмою вони потрапили за ґрати, де просиділи понад місяць. Знедолених студентів, які втратили близько трьох тисяч доларів, сподіваючись на гарний заробіток та відпочинок у "кольорових" штатах, депортували.

Проблема заробітчанства існувала давно. Тепер вона поширюється й серед студентів, які часто потрапляють у халепи. Коли українцям не потрібні будуть заробітки, коли приїжджатимуть до нас? Про це ми можемо лише мріяти"...

Підготувала Віра Савченко,
студкор

Усміхніться!

На вулиці продавець газет вигукує: – Велика афера! Сорок сім потерпілих! Велика афера! Перекожий зупиняється, купує газету і тут же швидко її перелюбує.
– Ах ти шахрай! – бурчить він. – Тут немає жодного слова про аферу!
Газетяр, не реагуючи на нього, продовжує вигукувати: – Велика афера! Сорок вісім потерпілих...

☺☺☺

– Нарешті, Ірино Андріївно, ви прийшли на роботу вчасно, – говорить начальник.
– Це тому, що я купила папугу.
– Нащо вам папуга? Ви ж тільки минулого тижня купили будинок.
– Так, але його дзвінок не може мене розбудити. Тепер я на ніч ставлю будинок поруч із кліткою папуги. Будинок зранку будить його, а вже те, що говорить ця птаха після цього, може підняти на ноги навіть мертвого.

І.Герашенкова

НАШ САЙТ В ІНТЕРНЕТІ: www.knuba.edu.ua (розділ новини), e-mail: arh_bud@knuba.edu.ua

Засновник — Київський національний університет будівництва і архітектури "А+Б"
Свідцтво про реєстрацію: КІ, № 137 від 20.12.1995 р.

Редакція може публікувати матеріали, не поділяючи точки зору автора. Редакція лишає за собою право редагувати і скорочувати матеріали авторів. Макет ТОВ "Європа Принт". Надруковано у ЗАТ "ВІПОЛ", вул. Волинська, 60.

Редактор Ірина Герашенкова
Адреса РЕДАКЦІЇ: 03180, м. Київ-180,
Повітрофлотський проспект, 31, кімн. 601а, тел. 241-55-35